

Internetconsultatie.nl

Onze referentie
2018-00000978/LSCHE

Uw referentie

Den Haag
11 januari 2018

Betreft
Consultatiereactie Wijzigingsbesluit fm 2018

Geachte heer/mevrouw,

Het Verbond van Verzekeraars heeft kennis genomen van het consultatiedocument 'Wijzigingsbesluit financiële markten 2018' en maakt graag gebruik van de mogelijkheid om te reageren.

Permanente educatie

De wijziging in artikel 11 over de PE-periode vinden wij naar de letter niet bezwaarlijk. Deze wijziging brengt ons wel op een achterliggend bezwaar tegen het PE-examen zelf. Hoewel dit punt niet direct het onderwerp van de consultatie is, geven wij hier voor de duidelijkheid toch ons standpunt mee.

Verzekeraars vinden dat in de vakbekwaamheidseisen meer mag worden uitgegaan van vertrouwen. Het PE-examen zou goed te vervangen zijn door een goede registratie en borging van de permanente actualiteit door de sector. De sector is actief in het permanent borgen van actuele kennis. Hiervoor bestaan allerlei varianten. Zo kennen maatschappijen specifieke werkoverleggen waar zij kennis van actuele zaken met elkaar delen. Punten voor PE worden verzameld door het bijwonen van bijeenkomsten van opleiders, waaronder de Insurance Academy van het Verbond en andere vakverenigingen in de verzekeringswereld. Ook zijn er geautomatiseerde oplossingen waarbij stukken (artikelen etc.) gelezen worden en waar vervolgens vragen over beantwoord moeten worden. Zo wordt getoetst of de inhoud ook wordt begrepen. Verzekeraars zijn gemotiveerd om actualiteit en kennis binnen de eigen organisatie te borgen. De borging is adequaat vormgegeven.

In de plannen gepresenteerd door het CDFD moeten naar schatting tienduizenden mensen vanaf 1 januari 2017 iedere PE-periode (van 3 jaar) per module opnieuw PE-examen doen om te toetsen of zij hun vakkennis hebben bijgehouden.

Deze kennis wordt getoetst over een periode van 12 maanden, maar die periode kan oplopen tot 36 maanden als het oudere ontwikkelingen betreft die nog steeds actueel zijn.

Verzekeraars vinden dat het PE-examen gebaseerd moet zijn op vertrouwen in de sector. Eigenlijk is het PE-examen dubbelop: maatschappijen stimuleren en toetsen de eigen medewerkers op permanente actualiteit. Deze stof wordt vervolgens opnieuw bij iedere individuele medewerker getoetst door het CDFD met het PE-examen. De intrinsieke motivatie binnen de branche kan daardoor aangetast worden. Het zou beter zijn wanneer er toezicht zou komen (bijvoorbeeld door de AFM) op de wijze waarop maatschappijen en andere werkgevers in de sector de permanente actualiteit van medewerkers borgen. Zo kunnen eventuele misstanden in de periode tussen de examens ook beter voorkomen worden.

Hier kan een parallel getrokken worden met het productgoedkeuringsproces. De AFM toetst daarbij of er een proces is, maar toetst inhoudelijk niet de producten. In het kader van vakbekwaamheid is een zelfde rol denkbaar, waarbij AFM toezicht houdt op de interne processen van bedrijven om personeel actueel te houden, maar medewerkers zelf niet toetst of zij vakbekwaam zijn. Een variant kan zijn dat medewerkers in principe PE-examen doen, maar indien partijen een door de AFM goedgekeurd programma voor permanente actualiteit kunnen voorleggen, worden zij gevrijwaard van deze verplichting. Bedrijven die te klein zijn om een dergelijk proces goed in te regelen of bedrijven die eerder de mist ingingen, zouden hun medewerkers dan wel examen kunnen laten doen.

Hypothecair krediet

Wij kunnen ons niet vinden in de voorgestelde redactie van artikel 81ca lid 1.

Het wijzigen van de debetrentevoet bij een aanbieder voordat de rentevastperiode afgelopen is, kan op twee manieren:

- betaling ineens (interne oversluiting). De consument betaalt een vergoeding ineens voor het voortijdig beëindigen van het rentecontract en sluit een nieuwe rentevastperiode op basis van de actuele rente;
- betaling gespreid (rentemiddeling). De consument laat de debetrente van zijn lopende contractrente door de aanbieder middelen met de actuele debetrente die hoort bij de nieuwe rentevastperiode.

Rentemiddeling is een bedieningsconcept dat in een klantbehoefte voorziet. Om een bedieningsconcept op een rechtvaardige manier aan een klant te kunnen aanbieden, moet de aanbieder in de gelegenheid worden gesteld om de prijs van die dienst dusdanig vast te stellen dat het bedieningsconcept als zodanig niet verlieslatend is.

Bij rentemiddeling ontvangt de aanbieder de rentemiddelingsvergoeding (ter compensatie van het financiële nadeel) gespreid over de nieuwe rentevastperiode. De consument profiteert hierbij direct van de lagere maandlasten. Als de consument voor het aflopen van de nieuwe rentevastperiode zijn woning verkoopt en de hypotheek vergoedingsvrij aflost, dan heeft de aanbieder de rentemiddelingsvergoeding nog niet in zijn geheel ontvangen. En als de consument zijn woning voor de oorspronkelijke einddatum van de oude rentevastperiode verkoopt, dan heeft de consument zelfs nog niets van de tussentijds verlaagde maandlast terugbetaald.

Verzekeraars en pensioenfondsen zijn – in tegenstelling tot banken – gespecialiseerd in zeer lange rentevastperioden zoals twintig of dertig jaar vast. De kans dat de consument vanwege verkoop van de woning de hypotheek vergoedingsvrij aflost voordat de nieuwe rentevastperiode afgelopen is, is bij verzekeraars en pensioenfondsen daardoor significant groter dan bij banken.

En dat betekent dat de kans eveneens significant groter is dat de verzekeraar of het pensioenfonds niet de volledige rentemiddelingsvergoeding zal gaan ontvangen.

Om het risico af te kunnen dekken dat de aanbieder niet de volledige rentemiddelingsvergoeding ontvangt, hanteren aanbieders een risico-opslag. De opslag is een kostendekking voor het geheel van alle rentemiddelingscontracten in een portefeuille van de aanbieder. Op basis van artikel 81ca lid 1 is deze opslag echter niet mogelijk omdat het financiële nadeel in de consultatietekst gerelateerd is aan de specifieke, individuele overeenkomst met de consument. Zonder deze opslag is het bedieningsconcept van rentemiddeling verlieslatend voor de aanbieder. Het zou ertoe kunnen leiden dat deze vorm van gespreide betaling verdwijnt, terwijl consumenten daar in de praktijk graag gebruik van maken. Dat vinden wij ongewenst.

Wij verzoeken u om lid 1 dusdanig te redigeren dat bij rentebemiddeling aanvullend een redelijke risico-opslag kan worden berekend.

Uiteraard zijn wij graag bereid vragen naar aanleiding van deze brief te beantwoorden en een nadere toelichting te geven.

Met vriendelijke groet,

H.L. De Boer